

Az Alkotmánybíróság felhatalmazásának keretében

U. Sz. 2017.01.05

Dátum: 2016.12.22. ly

2016.12.23

Tisztelt Alkotmánybíróság

Borsos Rjt/101/0121123HFF

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi

Bíróság útján

Debrecen

Perényi u. 1.

4026

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság	
Az ügy száma:	6M374/2014
Dátum:	2016 DEC 22.
Példány:	2
Méret:	2x8

Amellett a bírósághoz

alkotmányjogi panasz indítványa

35

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/131-0/2017
Érkezett:	2017 JAN 16.
Példány:	1
Melléklet:	19 db
Kezelőiroda:	mi

indítványozónak

Képv.:

Tetrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete
(székhelye : 7101 Szekszárd, Pf.: 297.) az
alapeljárás peres eljárásban

Jogi képviselő :

DR. MAGYAR ANIKÓ ügyvéd
7100 Szekszárd, Arany J. u. 18. fsz. 4.
Telefon/fax: 74/414-415
Adószám: 52909546-1-37
Számlaszám: OTP Bank Rt.: 11746005-20069209
Létszámlaszám: OTP Bank Rt.: 11746005-20069209

Dr. Magyar Anikó
egyéni ügyvéd

a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság
bíróság Mfv. II. 10. 094/2016/4. számú
ítéletével, továbbá a Debreceni
Törvényszék által 2.Mf.21.272/2015/4.
számon meghozott másodfokú ítéletével és
a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság 6.M.374/2014/29. ítéletével
kapcsolatban

**TETTREKÉSZ MAGYAR RENDŐRSÉG
SZAKSZERVEZETE**

SZEKSZÁRD

Tanya u. 4.

Levelezési cím: 7101 Szekszárd PF: 297
Tel: 06-74-512-297 Fax: 06-74-510-042
e-mail: tmrsz2004@gmail.com
web: <http://www.tmrsz.hu>

Hivatkozási szám: Mü. 36/2014/15.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Debrecen
Perényi u. 1.
4026

**Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróságon az ügyszám: 6.M.374/2014**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete (M/1. szám alatt csatolva a képviseleti jogosultság igazolására a változásbejegyző végzés, valamint az ügyvédi meghatalmazás aláírására szóló meghatalmazás) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltak alapján

lakos **indítványozó** , a panasz alapját képező peres eljárás felperese (M/2. szám alatt csatolt meghatalmazás alapján) **nevében és képviseletében eljárva az M/3. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt - jogi képviselő, dr. Magyar Anikó egyéni ügyvéd (7100 Szekszárd, Arany János utca 18.) útján – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban : Abtv.) elsődlegesen a 27. § alapján, illetve amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét látja, úgy a 28. §-ban biztosított jogkörében eljárva a 26. § (1) a) és b) pontja alapján az alábbi**

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 094/2016/4. számú ítéletének, továbbá a Debreceni Törvényszék által 2.Mf.21.272/2015/4. számon meghozott másodfokú ítéletének és a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.374/2014/29. számú elsőfokú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, XVII. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését az I. cikk (1) bekezdését, továbbá a C) cikk (1) bekezdésére figyelemmel a 28. cikkét.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

I. Az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Ezen rendelkezésnek jelen kérelmünk megfelel, mivel a panaszunk alapját képező , az ügy érdemében hozott döntések, ítéletek a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 094/2016/4. számú ítélete, továbbá a Debreceni Törvényszék 2.Mf.21.272/2015/4. számú ítélete és a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.374/2014/29. számú ítélete (melyeket beadványomhoz M/4. szám alatt csatolok) [REDACTED] – a peres eljárás felperesének – indítványozónak Alaptörvényben biztosított jogait sértik.

2.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Az ügyben folytatott bírósági eljárásban történt az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása feltétel is teljesül meglátásunk szerint jelen panaszunk kapcsán mindhárom ítéletéhez kapcsolódóan, konkrétan A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak

szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 140/1996. (VII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban : Vhr.) 28. §-a **Alaptörvény ellenessége okán.**

Jelen esetben a fentiekben meghatározott ítéletek, illetve a felülvizsgálatkor alkalmazott jogszabályi rendelkezések azok, melyek az Alaptörvényben a fentebbiekben meghatározott (a későbbiekben részletesen kifejtett) alkotmányos jogait sértik indítványozónak.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel a – Tettekész Magyar Rendőrség Szakszervezete által képviselt - felperes által a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.374/2014. lajstromszámon indított munkaügyi perben keletkezett határozatokról van szó alkotmányjogi panasz indítványunkban, és kifejezett kérelmet tartalmaz bírói döntések és jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között – akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja : „ Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat kizárólag a megjelölt alkotmányossági kérelemre vonatkozik. Ez a rendelkezés ugyanakkor nem érinti az Alkotmánybíróságnak - többek között - az Abtv. 28. § (1) bekezdésében meghatározott, hivatalból megtehető megállapításokra vonatkozó hatáskörét. Az Abtv. 28. § (1) bekezdése lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára az átjárást a 27. § szerinti panaszról a 26. § szerinti panaszeljárársba. (Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének szövegszerű értelmezése szerint az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában meghatározott eljárásban a 26. § szerinti normakontrollt lefolytathatja, de a 26. § alapján indult eljárásban a bírói döntést nem vizsgálhatná. Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének az alkotmányjogi panasz rendszerére figyelemmel lévő értelmezése szerint viszont az Abtv. nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az „átjárás” a másik irányba, a 26. §-ból a 27. §-ba is megtörténhessen.)”

„Az Abtv. 28. §-ának fontos szabálya azonban az, hogy az Alkotmánybíróság számára átjárást biztosít a régi típusú, jogszabály alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló, és a valódi panaszos eljárás között.Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság akkor is vizsgálhatja az ügyben alkalmazott jogszabályt, ha a panaszos csak az ítélet megsemmisítését kéri, illetve akkor is foglalkozhat a bírósági eljárás alkotmányosságával, ha magát az indítványozó által megjelölt jogszabályt nem találja alkotmányellenesnek.”

Ezen lehetőség alapján jelöltem meg beadványomban elsődlegesen az Abtv. 27. §-át, kérve szükség esetén a 26. § szerinti megvizsgálását panaszomnak. Ugyanis az eljárással kapcsolatosan felmerülhet véleményem szerint a Vhr. 28. §-ának **Alaptörvény-ellenessége.** Azaz jelen esetben a normák koherenciája nem valósult meg, a Jat. 2.§ (4) bekezdés b) pontja alapján ugyanis „A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály ...illeszkedjen a jogrendszer egységébe, ”. A fent hivatkozott rendelkezés meglátásom szerint

nem illeszkednek a jogrendszerbe, mivel az Alaptörvénnyel ellentétes, így az Alaptörvény R cikkébe is ütközik.

3.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a felperes által benyújtott kereset (keresetlevél M/ 5. szám alatt csatolva) és az azt eldöntő bírósági határozatok egyedi ügyben születtek, amely a természetes személy felperes jogát, jogos érdekét érinti és eldönti.

4.

A támadott határozatok, illetve az alternatív vizsgálat esetében fentebb említett jogszabály alkalmazása folyamatban lévő konkrét peres eljárásban, a munkaügyi írószág előtt, tehát bírósági eljárásban történt, történik, mégpedig a fentebb hivatkozott 6.M.374/2014. lajstromszámú munkaügyi perben.

5.

Az alkotmányjogi panaszom határidőben történő benyújtását igazolja, hogy felperes képviselőjét ellátó Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete 2016. október 24. napján vette kézhez a Kúria ítéletét (M/6. szám alatt csatolva a postakönyv releváns oldala), mely a peres eljárást lezárta. Ezek alapján beadványom megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek, mivel „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül... lehet írásban benyújtani.”

6.

Az Abtv. 27. § b) pontjával , továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjával kapcsolatban előadom, hogy a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben, jogorvoslati jogunkat kimerítettük (M/7. szám alatt csatoljuk az I. fokú ítélet elleni fellebbezésünket és a felülvizsgálati kérelmünket) .

7.

Indítványozó a panaszolt ítéletek alapját képező perben kérte pontosított keresetében 2011. április 7-től 2014. április 7-ig terjedő időintervallumban keletkezett 2895 óra tekintetében akciószolgálati pótlékra való jogosultságát megállapítását, s alperes kötelezését 558 458 forint elmaradt akciószolgálati pótlék megfizetésére.

Indítványozó , Holhós Ferenc r. őrmester 2007. július 1. napi hatállyal került kinevezésre határozatlan időre hivatásos szolgálati viszonyba, járőr munkakörbe, r. őrmester rendfokozatba. **Járórként 2011. április 7-től részt vett folyamatosan szolgálatába beépítve**

olyan tevékenységben, mely akció szolgálati pótléokra jogosítja. A fokozott ellenőrzéseket felperes rendszeresen hajtotta végre, viszont akció szolgálati pótlék megállapítására, megfizetésére intézkedés nem történt a perbeli időszakban részére.

A keresetben vitatott járandóság tekintetében a Hszt. 254. § (2) bekezdése kimondja, hogy „ A 104. §-ban meghatározott pótlékokon felül a hivatásos állomány tagját az illetményalap százalékában pótlékok illetik meg. Azon illetménypótlékoknál, ahol a pótlék mértéke alsó és felső határ között állapítható meg, a pótlék tényleges mértékét az érintett munkakörének az általános munkakörülményektől való eltérése alapján kell meghatározni.” A pótlék mértéke a jogszabályhely b) pontjának 7. alpontja alapján teljesített óránként az illetményalap 0,5 %-a. Továbbá a hivatkozott szakasz (3) bekezdése kógensen kimondja, hogy „(3) A (2) bekezdés szerinti pótlék a hivatásos állomány tagjának a pótlékkal elismert tevékenység tényleges kifejtésének, illetve beosztás betöltésének idejére jár.”

A Vhr. 57. §-a alapján „Akció szolgálati pótléokra az jogosult, aki az állományilletékes parancsnok által szolgálati feladat végrehajtása érdekében elrendelt országos vagy területi akcióban, illetőleg különleges szolgálati feladatban vesz részt.”

A rendelkezésben előírt három vagylagos feltétel egyike megvalósult indítványozó szolgálatteljesítése esetében, mert meghatározott időre, meghatározott rendőri erőt kivezényelve, meghatározva pontosan az ellenőrzés helyét, az abban résztvevők számát, személyét, időtartamát és az ellenőrzés célját, területi akciókra került sor és ilyen akciókban indítványozó a jelzett időszakban részt vett.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 26. §-a (azt megelőzően pedig a 62/2007.(XII.23.) IRM rendelet 39. § (2) bekezdése) rögzíti a fokozott ellenőrzés fogalmát.

„(1) **A fokozott ellenőrzés összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység,** amelynek során a rendőrhatalóság illetékességi területét vagy annak egy részét lezárják, és az ott tartózkodókat igazoltatják.

(2) Fokozott ellenőrzés végrehajtását

a) az ország egész területén vagy több megye illetékességi területén az országos rendőrfőkapitány, a bűnügyi főigazgató, a rendészeti főigazgató,

b) illetékességi területén a rendőrfőkapitány, a bűnügyi vagy a rendészeti rendőrfőkapitány-helyettes, a rendőrkapitány vagy az ügyeletvezető, a határrendészeti kirendeltség vezetője, továbbárendelheti el.”

Azaz maga a fokozott ellenőrzés fogalma tartalmazza az összehangoltságot, a koncentrálttságot, s mivel az Országos Rendőrfőkapitány fokozott ellenőrzéseket rendelt el a perbeli időszakban, mely elrendelések csatolásra kerültek az elsőfokú eljárás során, s a rendőrség szervein belül a parancsot végre kell hajtani, így a fokozott ellenőrzések végrehajtása sem történhetett másként, mint a szolgálati szabályzat fogalma, rendelkezése szerint. Sőt az elrendelések tartalmazták azt is, hogy a fokozott ellenőrzéseket a szolgálat terhére kell végrehajtani.

Az akció szolgálati pótlék tárgyában Mfv.II.10.844/2012/7. számon a Kúria is döntést hozott, melyre keresetünkben hivatkoztunk saját álláspontunkként : „Mínthogy az irányadó

jogszabályok az akció fogalmára nézve értelmező rendelkezést egyáltalán nem tartalmaznak, a perbeli jogosultság feltétele csak és kizárólag a R. 57. §-a alapján ítélt meg. Következésképpen a fokozott ellenőrzés, tehát az összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység szervezettségi szintje és kiterjedése alapján dönthető el az akció szolgálati pótlékra való jogosultság.”

Ugyanezt rögzítette a Kúria 1/2014. számú munkaügyi elvi határozata is, melyre szintén hivatkoztunk:

„Az akció szolgálati pótlékra való jogosultság egyik feltétele körében a jogszabály azt értékeli, hogy a koncentráltan és összehangoltan ellátott szolgálati feladat milyen szervezettségi szinten került végrehajtásra. Így amennyiben az országos, illetve területi szintű, akkor az igénybevétel, illetve a szolgálati feladat különlegességének vizsgálata nélkül jár az illetménypótlék.”

„Mint ahogy az irányadó jogszabályok az akció fogalmára nézve értelmező rendelkezést nem tartalmaznak, a perbeli jogosultság feltétele csak és kizárólag a R. 57. §-a alapján ítélt meg. Következésképpen a fokozott ellenőrzés, azaz az összehangolt és koncentrált rendőri szolgálati tevékenység szervezettségi szintje és kiterjedése alapján dönthető el az akció szolgálati pótlékra való jogosultság.”

A peres eljárás során részletes kimutatások készültek, csatolásra kerültek indítványozó részére kiadott eligazító lapok, melyek tartalmazták a személy szerinti elrendelést a fokozott ellenőrzésekben való részvételre, továbbá csatolásra kerültek a végrehajtási és intézkedési tervek, melyek szintén az indítványozói igény jogszerűségét támasztották alá.

Mindezek ellenére mind a Kúria, mind a Debreceni Törvényszék és a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is elutasította indítványozó keresetét, mely határozatok – álláspontunk szerint – sértik indítványozó Alaptörvényben biztosított alapjogait.

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok

Az Abtv.-ben említett „Alaptörvényben biztosított jog” fogalma az Abtv. indokolása szerint az alapjogok kategóriájánál tágabb, de a „bármely alaptörvényi rendelkezés” kategóriájánál szűkebb. Véleményem szerint ez azt jelenti, hogy az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetébe tartozó alapjogokon kívül az Alaptörvény „Alapvetés” fejezetébe tartozó elveket is fel lehet használni. De tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául a „Szabadság és felelősség” fejezet alá tartozó alapjogok megsértése szolgál, csak említésképpen utalok arra, hogy a támadott határozatok, döntések, illetve a másodlagosan kifogásolt jogszabályhelyek és normatív utasítás az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésében rögzített jogállamiság elvébe is ütköznek továbbá a 28. cikknek is ellentmondanak.

II. 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

XV. CIKK

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XVII. CIKK

(1) A munkavállalók és a munkaadók - a munkahelyek biztosítására, a nemzetgazdaság fenntarthatóságára és más közösségi célokra is figyelemmel - együttműködnek egymással.

XXVIII. CIKK

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. CIKK

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

C) CIKK

(1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

I. CIKK

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II. 2.

Továbbá ha a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 28. § alapján jár el, a meglátásom szerint esetünkben vizsgálendő jogszabályi rendelkezés a következők:

A Vhr. 28. §-a kimondja, hogy „(1) A hivatásos állomány tagja akkor jogosult a Hszt.-ben meghatározott illetménypótléokra, ha olyan beosztást tölt be, amely az átlagosnál nagyobb veszéllyel vagy fokozott igénybevétellel, illetve többletkövetelmények teljesítésével jár, továbbá, ha az átlagosnál kedvezőtlenebb körülmények elviselésére kényszerül, és ezeket a követelményeket és körülményeket a beosztási illetményben nem lehet elismerni.”

Ezen rendelkezéssel szemben pedig a Vhr. 57. §-a mindössze annyit rögzít az akciószolgálati pótléokra jogosultságról annak megállapíthatósági feltételeként, hogy „Akció szolgálati pótlékra az jogosult, aki az állományilletékes parancsnok által szolgálati feladat végrehajtása érdekében elrendelt országos vagy területi akcióban, illetőleg különleges szolgálati feladatban vesz részt.”

Álláspontom szerint a két rendelkezés, valamint A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 26. §-a nem állnak összhangban, azaz a jogbiztonság követelményének, így a jogállamiság elvének sem tesznek eleget.

II.3. Az Alaptörvény XV. cikkének sérelme

Mind az I. fokú, mind a II. fokú, mind a Kúria ítélete sérti a diszkrimináció tilalmát.

Ezen megkülönböztetés a rendőrségen belül, továbbá a munkaügyi perekben született eltérő ítéletek alapján is megalapozatlan és nincs alkotmányos indoka.

Bizonyos – a rendőrség által – akciónak minősített ellenőrzésekre (pl. TISPOL, RAILPOL) az akciópótlék megfizetésre került, más hasonló jellegű ellenőrzések esetében pedig nem.

A megkülönböztetés tilalmába ütközik az is álláspontunk szerint, hogy mindegyik ítélet arra hivatkozik, hogy azon okból sem jár indítványozónak a vitatott pótlék, mivel egyedüli járőrparkként látta el a tevékenységet, azaz ha több járőrpár lett volna a településen, akkor megfelelt volna a kritériumoknak.

A diszkrimináció tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. Ez alapján valamely megkülönböztetés alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne {vö. 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [244]}.” {10/2015. (V. 4.) AB határozat, Indokolás [18]–[19]}

„az Alaptörvény XV. cikk (1) illetve (2) bekezdésének rendelkezései között nincs éles határvonal. A XV. cikk (1) bekezdésének első mondata [...] több jelentésű. A jogrendszer rendező elveként tartalmazza az általános jogegyenlőségi szabályt, kimondja az egyenlőséget sértő kiváltságok tilalmát, és a jogrendszer mindenkire vonatkozó azonos érvényesülését (ez utóbbi jogalkalmazói követelmény). Az általános jogegyenlőség követelménye az emberi méltósághoz való jogból – az emberek egyenlő méltóságából – ered, és ez elválaszthatatlan a diszkrimináció tilalmától.” {8/2015. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [106]}

Azaz hivatkozunk arra is, hogy a jelzett diszkriminációval megvalósul az Alaptörvény I. cikkének sérelme is.

Szintén a diszkriminációra utal az tény is, mely a törvény előtti egyenlőség körében is értékelendő álláspontunk szerint, hogy más, indítványozóval azonos beosztásban lévő személyek más kapitányságokon vagy a munkáltató döntése alapján, vagy a peres eljárásban egyezségkötés kapcsán, vagy bírósági ítélet alapján a pótléket megkapták.

Azaz ugyanazon törvényi, illetve jogszabályi rendelkezés alapján míg indítványozó kérelme elutasításra került mind az I. fokú, mind a II. fokú bíróság, mind a Kúria által, addig más személyek részére, akik ugyanazon Országos Rendőrfőkapitány által elrendelt fokozott ellenőrzésekben vettek részt, ugyanazon időszakban megkapták az akciószolgálati pótléket. Azaz a törvény előtti egyenlőség alapjoga indítványozó esetében lényegesen sérült.

Ezen körben értékelendő álláspontunk szerint a Kúria fentebb idézett egyedi ügyben hozott határozata, valamint a hivatkozott munkaügyi elvi határozata, melynek ellentmond mind az I. és II. fokú ítélet, sőt a Kúria ítélete is, azaz még a Tisztelt Kúria sem vette figyelembe a korábban ugyanazon jogszabályok alapján kimondott döntését, azzal ellentétes ítéletet hozott, ellentétesen indokolt, ugyanazon törvényi és jogszabályi rendelkezéseket alkalmazva, álláspontunk szerint ez ékes példája a törvény előtti egyenlőség alapjoga megsértésének. Azaz az egyik személy esetében ugyanaz a jogszabályi rendelkezés a keresetnek való helyt adást, míg a másik személy esetében a kereset elutasítását jelenti azonos feltételek mellett, azonos, egységes országos főkapitányi intézkedés alapján.

II.4. Az Alaptörvény XVII. cikkének sérelme

A munkaadók és munkavállalók együttműködési kötelezettségének sérelme is megvalósult indítványozó esetében, mivel álláspontunk szerint a munkaadónak egységesen kellene megállapítania az akciószolgálati pótlékot, mely nem lehet személyfüggő, mint ez történt indítványozó esetében.

II.5. Az Alaptörvény XXVIII. cikkének sérelme

Indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga is sérült a panaszolt eljárásban, s az annak végén keletkezett határozatok kapcsán.

A tényállás megállapítása érdekében – holott a Pp. 206. § (1) bekezdése rendelkezését is figyelembe véve a tényállás akkor felel meg az eljárásjogi jogszabályoknak, ha az összhangban áll a periratokkal, okszerű és helyes következtetéseken nyugszik - az I. fokú bíróság a tényállást nem állapította meg teljeskörűen, az nincs összhangban a periratokkal (különösen felperesi kimutatás, eligazító lapok, becsatolt elrendelések, tervek) . Nem került vizsgálatra az általunk a keresetpontosítás kapcsán benyújtott részletes kimutatás részleteiben, holott az a becsatolt eligazító lapok alapján készült, s pontosan meghatározásra kerültek benne napi kimutatásban lebontva az ellenőrzések, megjelölve az elrendelő személyét is, mely alátámasztja azt is, hogy a feltüntetett ellenőrzések országos, területi hatókörűek voltak. Erre a fellebbezés alapján eljáró II. fokú bíróság sem fektetett hangsúlyt. Továbbá a becsatolt fokozott ellenőrzések elrendelő lapjait és a hozzájuk kapcsolódó intézkedési-, végrehajtási terveket nem vizsgálta teljeskörűen, részletesen az I. fokon eljáró bíróság, s ugyanígy tett a II. fokon eljáró bíróság is, aki az eligazító lapok és intézkedési tervek esetében egy példálózó jelleggel kiragadott ellentmondásra hivatkozott , de ennek feloldására nem törekedett, nem rendelte el a bizonyítás kiegészítését. Ezen indokolásunkkal sem a II. fokú bíróság, sem a Kúria nem foglalkozott, s azzal sem, hogy így az ítéletekben felhívott jogszabályokkal nem koherens a hiányos tényállásból kikövetkeztetett határozat, azaz sértik az indokolási kötelezettséget.

Jelen esetben tehát az ítéletekben felhívott jogszabályokból – illetve ezáltal az ítéleti indokolásból – a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem

következnek az indítványozót marasztaló bírói döntések, így azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezetett indokolási kötelezettséget, amely az ítéletek alaptörvény-ellenességét eredményezi.

A tisztességes eljáráshoz való jog keretében hangsúlyozzuk, hogy meglátásunk szerint az, hogy indítványozó felperesi indítványa tekintetében a bíróság nem hozott döntést és az indítvány elutasítását nem is indokolta, majd ezen ténnyel sem a II. fokú bíróság, sem a Kúria nem foglalkozott szintén az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt alapjog sérelmét valósította meg, mivel indítványozó pótlékra jogosító óráinak kimutatásával kapcsolatban a 2015. május 5-én tartott tárgyaláson indítványozta felperesi képviselő, hogy „kötelezze a bíróság alperest arra, hogy az általunk legutóbb becsatolt kimutatásra részletesen nyilatkozzon, azaz nyilatkozzon arról, hogy a felperes az ott feltüntetett fokozott ellenőrzésekben részt vett-e, ha igen, milyen óraszámokban, és hogy a fokozott ellenőrzés az országos, vagy területi elrendelésű volt-e” (6.M.374/2014/21. jkv. 4. oldal 7. bekezdés). Erre alperesi válasz az volt, „... hogy milyen óraszámokban vett részt felperes fokozott ellenőrzésekben, úgy gondolom, hogy ez az eligazító lapok alapján látszik, erre vonatkozóan felesleges külön nyilatkoznunk” (6.M.374/2014/21. jkv. 5. oldal 3. bekezdés). Ezen alperesi állításra utalt is a bíróság ítélete indokolásában (5. oldal 3. bekezdés). Viszont **indítványunk elutasításáról vagy elfogadásáról a bíróság nem nyilatkozott, az ítéletében sem indokolta, hogy – a kereseti kérelem összecszerúsége szempontjából is releváns, valamint a fokozott ellenőrzésekben való tényleges részvételről való munkáltatói nyilatkozat okán – indítványunknak miért nem adott helyt ellentétesen a Pp. 221. §-ával** (megjegyezzük, hogy az effajta nyilatkozat megtétele az ún. akciószolgálati pótlékos perek kapcsán már bírói gyakorlattá vált), mely észrevételünk tényleges megvizsgálásával a II. fokú bíróság sem foglalkozott, sőt a Kúria sem.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás alapján panaszunkat bírálja el, s annak adjon helyt.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2016. december 19.

DR. MAGYAR ANIKÓ ügyvéd
7100 Szekszárd, Arany J. u. 18. sz. 4.
Telefon/fax: 74/414-415
Adószám: 52909546-7-07
Szála.sz.: OTP Bank Rt.: 11746027-20080209
Telef. szá.: OTP Bank Rt.: 11746027-2009963

Dr. Magyar Anikó
ügyvéd

TMRSZ által az alapperben képviselt

indítványozó
képviselésében eljárva

Mellékletek:

M / 1. – képviselői változásról szóló végzés, aláírásra meghatalmazás ✓

M / 2. - meghatalmazás ✓

M / 3. – ügyvédi meghatalmazás ✓

M / 4. – ítéletek ✓

M / 5. – keresetlevél ✓

M / 6. – postakönyv releváns részének másolata ✓

M / 7. – fellebbezés, felülvizsgálati kérelem ✓

M / 8. – adatkezelési nyilatkozat ✓